

عنوان مقاله:

اکوتوریسم و توسعه پایدار در راستای تحقق الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت

محل انتشار:

سیزدهمین کنگره ملی پیشگامان پیشرفت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مینره حاجی آقائی کامرانی - مدرس گروه علوم و مهندسی کشاورزی دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

بخش بسیار مهمی از فعالیت های گردشگری در دنیا مبتنی بر بهره مند شدن از طبیعت است که امروزه اکوتوریسم یا بوم گردی نام گرفته است چشم اندازها و مناظر زیبای طبیعت مانند سواحل دریاها، دریاچه ها، تالاب ها و.. از کانون ها و جاذبه های توریست پذیر این نوع گردشگری هستند، در این نوع توریسم طبیعت حفظ می گردد و اقتصاد مردم محل نیز از این طریق بهبود می یابد. محیط زیست به عنوان رکن اصلی جریان گردشگری در تبلور فضایی برای جذب گردشگر نقش مهمی ایفا می کند. و ابزارهای متنوعی را در اختیار می نهد. از این رو گردشگری و محیط در ابعاد انسانی و طبیعی به طور متقابل با هم وابسته اند. توسعه پایدار به معنای توسعه ای هماهنگ و همسو با طبیعت است و توسعه ای است که نیازهای حال حاضر را برآورده کند، بدون اینکه توانایی نسل های آتی را در برآوردن نیازهای خود به مخاطره اندازد. به بیان دیگر نگرش برنامه های توسعه نسبت به محیط زیست، روند پایداری توسعه در هر کشور را مشخص نموده و لذا توجه منطقی، همه جانبه و فرابخشی به امر توسعه پایدار ضرورت دارد. بر همین اساس، توسعه پایدار گردشگری شایسته است بر 3 اصل عمده پایدار بوم شناختی، فرهنگی اجتماعی و اقتصادی استوار باشد توسعه پایدار گردشگری، یکی از راه های خوب برای پیشرفت کشور در چارچوب الگوی اسلامی ایرانی است که می تواند به تحقق الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت که براساس آموزه های اسلام و متناسب با شرایط و ظرفیت ها می باشد، کمک کند.

کلمات کلیدی:

بوم گردی، گردشگری، اقتصاد، توسعه پایدار، پیشرفت، ایرانی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036478>

